

การจัดการธุรกิจยั่งยืน: กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และสังคมเพื่ออนาคต

CURRENT ISSUE

ปีที่ 26 ฉบับที่ 3127

วันที่ 24 กรกฎาคม 2563

▶ ประเด็นสำคัญ

- ดัชนี Environmental Performance Index (EPI) ของไทยในปี 2563 อยู่ที่ลำดับ 78 ของโลก ปรับตัวดีขึ้นจากลำดับ 121 ของโลกในปี 2561 ซึ่งประเทศไทยทำได้ดีกว่าค่าเฉลี่ยทั่วโลกและปรับตัวดีขึ้นกว่าประเทศในระดับใกล้เคียง ทั้งประเทศจีนและฟิลิปปินส์ อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ปัจจุบันทั้งประเด็นปัญหาฝุ่นละออง PM 2.5 ปัญหาการจัดการน้ำและภัยแล้งที่มีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ รวมถึงปัญหาการจัดการขยะและของเสีย บ่งชี้ว่าไทยยังต้องยกระดับการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง
- ภาคธุรกิจจะเป็นกลไกสำคัญในการสร้างเศรษฐกิจที่คำนึงถึงสังคมและสิ่งแวดล้อม ตามแนวทางการจัดการธุรกิจที่ยั่งยืน ซึ่งมีปัจจัยกระตุ้นทั้งด้านโอกาสทางการตลาดจากพฤติกรรมผู้บริโภครุ่นใหม่ที่แสดงให้เห็นถึงความเต็มใจที่จะจ่ายเพิ่มขึ้นเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม และปัจจัยกดดันจากมาตรการทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (Non-tariff Measures) ระหว่างประเทศที่กำหนดมาตรฐานสินค้า
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทยมองว่า กลไกความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมของธุรกิจจะกลายเป็นเครื่องมือทางการตลาดยุคใหม่ที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อและพฤติกรรมผู้บริโภค ซึ่งทุกธุรกิจที่มีศักยภาพควรต้องให้ความสำคัญ โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าเกษตรและอาหาร พลังงานและการขนส่ง สารเคมี และพลาสติก เพราะจะส่งผลในทางบวกต่อผลประโยชน์ของธุรกิจและภาพลักษณ์องค์กรระยะยาวในด้านความเชื่อมั่นของนักลงทุนที่หันมาให้ความสำคัญกับความยั่งยืนของธุรกิจ

Environmental Performance Index ของไทยปี 2563 ปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับประเทศในระดับใกล้เคียง

ในภาวะที่โลกกำลังอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อด้านปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจและชีวิตประจำวันของมนุษย์ที่ชัดเจนขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งแต่ละประเทศต่างหันมาให้ความสำคัญในการจัดการสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนอย่างเป็นรูปธรรม โดยหนึ่งในตัวชี้วัดเพื่อประเมินประสิทธิผลด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมได้แก่ ดัชนี EPI (Environmental Performance Index) จัดทำโดย Yale Center for Environmental Law & Policy ซึ่งดัชนี EPI ประมวลจากการประเมินผลกระทบต่อระบบนิเวศและสุขภาพ ซึ่งประกอบด้วย 32 ตัวชี้วัดย่อย¹ ดัชนี EPI ของไทยในปี 2563 อยู่ที่ลำดับ 78 ของโลก ปรับตัวดีขึ้นจากลำดับ 121 ของโลกในปี 2561 ในขณะที่กลุ่มประเทศใกล้เคียงในปี 2561 เช่น ประเทศจีน และฟิลิปปินส์ มีค่าดัชนี EPI ในปี 2563 ลดลง เมื่อพิจารณาตัวชี้วัดรายด้าน พบว่า **ประเทศไทยทำได้ดีกว่าค่าเฉลี่ยทั่วโลกและปรับตัวดีขึ้น**

¹ EPI ในปี 2561 ประมวลจากตัวชี้วัดย่อย 24 ประเภท และ ปี 2563 ประมวลจากตัวชี้วัดย่อย 32 ประเภท

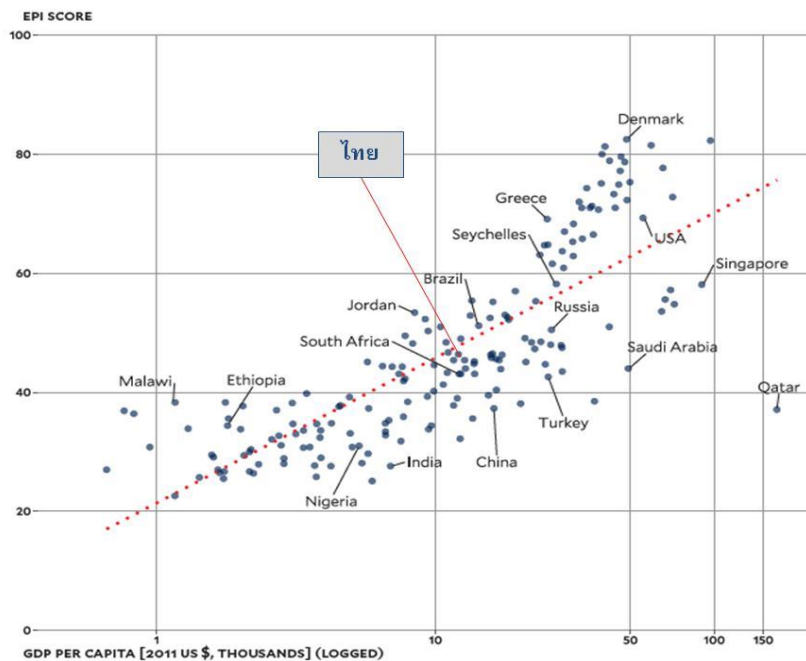
กว่าประเทศในระดับใกล้เคียงในหลายมิติ ทั้งตัวชี้วัดด้านระบบสุขอนามัยและน้ำดื่ม ระดับการปล่อยโลหะหนัก ระดับการปล่อยมลพิษ (ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ไนโตรเจนออกไซด์) ในขณะเดียวกันตัวชี้วัดด้านคุณภาพอากาศ การประมง รวมถึงระบบการจัดการของเสียและน้ำเสีย ยังอยู่ในระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของโลก

ประเทศ	อันดับ EPI ปี 2563	ดีขึ้น/แย่ลง จากปี 2561	คะแนน EPI ตัวชี้วัดหลัก* ด้านที่น่าสนใจ			
			คุณภาพอากาศ	ความหลากหลายทางชีวภาพ	การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	การจัดการน้ำเสีย
ไทย	78	↑	40.6	53.0	52.5	2.0
จีน	120	↔	27.1	19.0	46.3	9.4
ฟิลิปปินส์	111	↓	30.4	56.6	42.8	0.7
สิงคโปร์	49	↓	76.9	20.9	40.2	100.0
เวียดนาม	141	↓	32.0	33.3	30.7	0.3
มาเลเซีย	68	↑	50.3	55.1	52.8	12.4

ที่มา: Environmental Performance Index 2018 และ 2020
หมายเหตุ: *คะแนนยิ่งสูง สะท้อนถึงการจัดการที่ดี

จากความสัมพันธ์ระหว่างดัชนี EPI ซึ่งค่าดัชนีที่เข้าใกล้ 100² จะแสดงถึงประสิทธิภาพในการจัดการสิ่งแวดล้อมของ 180 ประเทศทั่วโลก และรายได้ต่อประชากร (GDP per Capita) พบว่า กลุ่มประเทศที่มีรายได้ต่อประชากรสูงกว่าโดยเปรียบเทียบส่วนใหญ่จะมีดัชนี EPI สูงตามไปด้วย ซึ่งอาจสะท้อนได้ถึงความสามารถของประเทศพัฒนาแล้วในการจัดการปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีกว่าประเทศกำลังพัฒนาโดยเปรียบเทียบ เนื่องจากประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่ยังคงให้ความสำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นหลัก และต้องเผชิญปัจจัยท้าทายรอบด้าน จากการขยายตัวของเมือง การเพิ่มกำลังการผลิตและการบริโภค ซึ่งส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และทำให้การพัฒนาด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมอาจถูกทอดทิ้งจนมีความสำคัญลงไป

ที่มา: Environmental Performance Index 2020

² EPI มีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 100 และค่าดัชนีที่สูงกว่าแสดงถึงประสิทธิภาพในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีกว่า

ถึงแม้การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในภาพรวมจะดีขึ้น แต่ไทยยังคงต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาในหลายมิติ ควบคู่ไปกับการสร้างการจัดการที่ยั่งยืนโดยมีภาคธุรกิจเป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญ

แม้ว่าดัชนี EPI ของไทยในภาพรวมระดับประเทศจะอยู่ในเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของโลก แต่สถานการณ์ปัจจุบันทั้งประเด็นปัญหาฝุ่นละออง PM 2.5 ที่ส่งผลกระทบต่ออย่างมากในพื้นที่กรุงเทพฯ และหลายจังหวัดในภาคเหนือ ปัญหาการจัดการน้ำและภัยแล้งที่มีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ รวมถึงปัญหาการจัดการขยะและของเสียที่เพิ่มขึ้นตามการบริโภค ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจทั้งในระดับพื้นที่และระดับประเทศ อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและสิ่งแวดล้อมซึ่งไม่อาจประเมินค่าได้ สถานการณ์ดังกล่าว บ่งชี้ว่าไทยยังต้องยกระดับการจัดการสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง และดำเนินมาตรการบรรเทาผลกระทบระยะสั้น ควบคู่ไปกับมาตรการการจัดการที่ยั่งยืนเพื่อป้องกันและเตรียมพร้อมรับมือกับปัญหาในระยะยาว โดยอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งนี้ แม้ว่าภาครัฐยังคงมีบทบาทสำคัญในการดำเนินนโยบายสาธารณะด้านสิ่งแวดล้อม แต่บทบาทของภาคธุรกิจที่หันมาให้ความสำคัญกับการจัดการอย่างยั่งยืนจะทวีความสำคัญมากขึ้นกว่าการทำการกิจกรรม CSR เนื่องจากการจัดการธุรกิจที่ยั่งยืนจะส่งผลกระทบต่อารูปแบบการดำเนินธุรกิจ การออกแบบสินค้าและบริการ รวมถึงพฤติกรรมผู้บริโภคในระยะยาว และคาดว่าจะการปรับตัวของภาคธุรกิจจะเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่อความยั่งยืน

ที่ผ่านมากระแสความตระหนักด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้เกิดธุรกิจเพื่อสังคม ธุรกิจสีเขียว รวมถึงธุรกิจทั่วไปที่นำหลักการจัดการเพื่อความยั่งยืนเข้ามาประยุกต์ใช้ ทำให้ธุรกิจต้องปรับเปลี่ยนกลยุทธ์และรูปแบบธุรกิจโดยคำนึงถึงผลกระทบ/ประโยชน์ภายนอกที่เกิดจากการดำเนินธุรกิจไว้ในการจัดการองค์กร และจำเป็นต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการมุ่งเน้นผลประโยชน์ระยะสั้น เพื่อให้การดำเนินธุรกิจสะท้อนถึงต้นทุน/ผลประโยชน์สุทธิที่เกิดขึ้นจริง โดยธุรกิจในทุกภาคส่วนมีความสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจยั่งยืนของไทย ไม่ว่าจะเป็นภาคการผลิตตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ภาคบริการ ภาคการเงิน และอุตสาหกรรมสนับสนุนต่างๆ ที่ทำงานสอดคล้องกันทั้งระบบ และจำเป็นต้องมีแนวทางปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมเพื่อตอบโจทย์ธุรกิจยั่งยืน

โอกาสทางการตลาดและปัจจัยกดดันด้านความตระหนักถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ทำให้ทั้งผู้บริโภคและภาคธุรกิจหันมาให้ความสำคัญกับการจัดการที่ยั่งยืนที่เป็นรูปธรรม

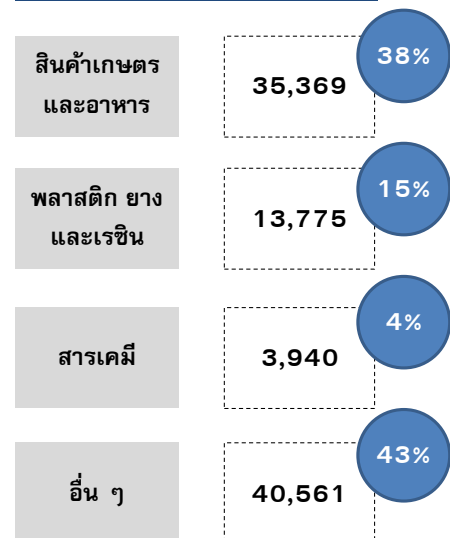
ในภาวะปัจจุบันที่ภาคธุรกิจกำลังเผชิญความยากลำบากจากสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 ซึ่งธุรกิจจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการอยู่รอดของธุรกิจ และจัดการความเสี่ยงเฉพาะหน้าเป็นลำดับแรก อย่างไรก็ตาม สำหรับธุรกิจที่มีศักยภาพในการปรับตัว การนำแนวทางการจัดการเพื่อความยั่งยืน ESG ได้แก่ 1) ความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม (Environmental Sustainability) 2) ความยั่งยืนทางสังคม (Social Sustainability) และ 3) ธรรมาภิบาล (Governance) จะช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพและภาพลักษณ์ขององค์กร ซึ่งจะกลายเป็นข้อได้เปรียบหนึ่งของธุรกิจในระยะยาว ภายใต้ปัจจัยสนับสนุนธุรกิจเพื่ออนาคต 2 ด้านหลัก คือ

1) โอกาสทางการตลาดด้านความตระหนักถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้น จากพฤติกรรมผู้บริโภครุ่นใหม่ที่หันมาให้ความสำคัญกับเรื่องราวและแหล่งที่มาของสินค้า รวมถึงผลกระทบจากการบริโภคสินค้าตลอด Life Cycle จากผลสำรวจในสหรัฐอเมริกา พบว่า ผู้บริโภคมากกว่า

47% ของกลุ่มตัวอย่าง มีความเต็มใจที่จะจ่ายเงินเพิ่มขึ้น 25-100% ของราคาจำหน่ายเดิม³ สำหรับสินค้าที่คำนึงถึงปัจจัยด้านความยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับผลสำรวจในประเทศไทยที่พบว่า ผู้บริโภคมากกว่า 37% ของกลุ่มตัวอย่าง⁴ มีความเต็มใจที่จะจ่ายเพิ่มขึ้นเพื่อรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่าความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมของสินค้าจะกลายเป็นเครื่องมือทางการตลาดยุคใหม่ที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อและพฤติกรรมผู้บริโภค

2) ปัจจัยกดดันจากมาตรการทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (Non-tariff Measures) ระหว่างประเทศ ซึ่งประเทศต่าง ๆ ได้มีการกำหนดมาตรฐานสินค้าด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมในแทบทุกประเภทสินค้า เพื่อยกระดับคุณภาพสินค้า คู่ครองผู้บริโภค และคำนึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมไว้ด้วย เช่น มาตรฐาน GAP (Good Agricultural Practices) ที่กำหนดให้การเพาะปลูกจะต้องไม่อยู่ในพื้นที่ที่เป็นการรุกล้ำป่า ไม่มีการใช้ แรงงานที่ไม่เป็นธรรม เป็นต้น ซึ่งกระตุ้นให้ผู้ส่งออกต้องปฏิบัติตามเกณฑ์ระหว่างประเทศที่กำหนด เมื่อพิจารณาผลกระทบของมาตรการ NTMs ที่บังคับใช้กับประเทศไทยตามรายการสินค้า พบว่า สัดส่วนมาตรการกว่า 57% บังคับใช้กับสินค้ากลุ่มเกษตรและอาหาร กลุ่มพลาสติก ยาง และเรซิน และสารเคมี ซึ่งแสดงถึงปัจจัยเสี่ยงต่อการส่งออกสินค้าใน 3 กลุ่มดังกล่าวของไทย หากไม่มีการปรับตัวเพื่อรับมือกับมาตรการ NTMs ที่น่าจะมีแนวโน้มเข้มข้นขึ้นต่อเนื่อง โดยมาตรการ NTMs ที่มีน้ำหนักค่อนข้างมาก ได้แก่ มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (เช่น การกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร มาตรฐานด้านความปลอดภัยของอาหาร) และมาตรการอุปสรรคทางการค้าด้านเทคนิค (เช่น การกำหนดมาตรฐานสินค้าอุตสาหกรรม มาตรการเพื่อปกป้องสิ่งแวดล้อม) ซึ่งมีบทบาทต่อการคุ้มครองผู้บริโภคและการจัดการปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

จำนวนมาตรการ NTMs ที่บังคับใช้
กับไทย ณ เดือนกรกฎาคม 2563

ที่มา: TRAINS, UNCTAD KResearch

ศูนย์วิจัยกสิกรไทยมองว่า การปรับตัวเพื่อตอบโจทยธุรกิจที่ยั่งยืนอาจก่อให้เกิดต้นทุนส่วนเพิ่มต่อธุรกิจ ทั้งต้นทุนการผลิต การวิจัยพัฒนา และการตลาดที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม การปรับตัวดังกล่าว น่าจะส่งผลบวกต่อองค์กรในระยะยาวในหลายมิติ โดยเฉพาะภาพลักษณ์ด้านความเชื่อมั่นของนักลงทุนที่เริ่มให้ความสนใจลงทุนในธุรกิจที่มีความยั่งยืนเพิ่มขึ้น ภายใต้บริบทเศรษฐกิจปัจจุบันที่ธุรกิจต้องเผชิญความผันผวนจากปัจจัยเสี่ยงรอบด้าน

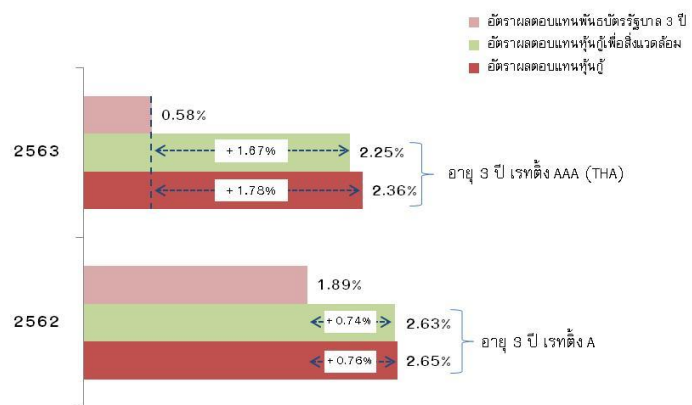
³ ที่มา: CGS 2019 U.S. Consumer Sustainability Survey

⁴ ที่มา: “การตลาดโลกสวย Voice of Green : เพื่อโลก เพื่อเรา”, วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล

จากกระแสของผู้บริโภครุ่นใหม่ โดยเฉพาะในประเทศตะวันตกอย่างสหรัฐอเมริกาและยุโรปที่ผู้บริโภคหันมาบริโภคสินค้าทางเลือกที่ตอบสนองความต้องการได้เฉพาะเจาะจงมากขึ้น รวมถึงปัจจัยด้านการลดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในระยะยาว เช่น เนื้อสัตว์จากพืช/ห้องทดลอง วัสดุทดแทนพลาสติกที่ย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ เป็นต้น ธุรกิจรูปแบบใหม่นี้ได้รับความสนใจจากนักลงทุนอย่างมาก ตามแนวโน้มความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจในอนาคต ไม่ว่าจะเป็น Impossible Foods และ Beyond Meat ที่ระดมทุนได้มากกว่า 1.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และ 122 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ตามลำดับ⁵ ซึ่งแสดงถึงการตอบรับที่ดีของนักลงทุนต่อธุรกิจ และเป็นไปในทิศทางเดียวกับผลสำรวจบริษัทชั้นนำในสหราชอาณาจักรจำนวน 500 บริษัท⁶ ที่มีการจัดทำรายงาน Climate Change ซึ่งพบว่า ธุรกิจกว่า 31% ได้รับความสนใจทางการเงินทั้งจากต้นทุนทางการเงินที่ลดลง เช่น การได้รับเงินทุนผ่าน Green Bonds หรือ Green Loans การขยายโอกาสเข้าถึงเงินทุนจากนักลงทุนที่หลากหลายยิ่งขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มนักลงทุนที่มุ่งเน้นหุ้นยั่งยืนและการเติบโตในระยะยาว อีกทั้งยังเป็นปัจจัยบวกต่อการประเมิน Credit Ratings ของบริษัทด้วย

เมื่อพิจารณาบริบทด้านความยั่งยืนของธุรกิจในประเทศไทย ภาครัฐมีบทบาทในการกำหนดแนวทางการดำเนินธุรกิจและให้ความรู้ผู้ประกอบการอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม การจัดการธุรกิจที่ยั่งยืนที่เห็นได้ชัดเจนส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่และธุรกิจจดทะเบียน ซึ่งคณะกรรมการกำกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ก.ล.ต.) มีการกำหนดมาตรฐานการประเมินด้านความยั่งยืนและส่งเสริมให้มีการเปิดเผยข้อมูลด้าน ESG ในรายงานประจำปี นอกจากนี้ เพื่อส่งเสริมการลงทุนด้านความยั่งยืน ก.ล.ต. ได้มีมาตรการยกเว้นค่าธรรมเนียมการยื่นแบบแสดงรายการข้อมูลการเสนอขายตราสารหนี้ (Filing)⁷ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2562 และขยายระยะเวลาการยกเว้นค่าธรรมเนียมดังกล่าวจนถึงเดือนพฤษภาคม 2564 สำหรับการเสนอขายตราสารหนี้ 3 ประเภท ได้แก่ ตราสารหนี้เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ตราสารหนี้เพื่อพัฒนาสังคม และตราสารหนี้เพื่อความยั่งยืน ซึ่งน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมทางธุรกิจเพื่อความยั่งยืนผ่านการระดมทุน

ทั้งนี้ ในช่วงที่ผ่านมา ภาคธุรกิจในประเทศไทยเริ่มมีการออกหุ้นกู้เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินธุรกิจที่ยั่งยืนและตอบโจทย์นักลงทุนที่หันมาให้ความสำคัญกับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้นเช่นกัน เมื่อพิจารณาอัตราผลตอบแทนของหุ้นกู้ และอัตราผลตอบแทนหุ้นกู้เพื่อสิ่งแวดล้อม ที่มีอายุพันธบัตรระยะเวลา 3 ปี เท่ากัน และออกขาย (Public Offering) ในช่วงเวลาใกล้เคียงกัน พบว่า ในปี 2562 ส่วนต่างของตัวอย่างหุ้นกู้เพื่อสิ่งแวดล้อม และหุ้นกู้

ที่มา: ศูนย์วิจัยกสิกรไทย

KResearch

⁵ ที่มา: Crunchbase

⁶ ที่มา: Carbon Trust, Ipsos MORI Survey 2019

⁷ ค่าธรรมเนียม Filing ตราสารหนี้ระยะยาว (> 270 วัน) กรณี Public Offering อยู่ที่ 1 Basis Point ของวงเงินตราสารที่เสนอขายขั้นต่ำ 30,000 บาท แต่ต้องไม่เกิน 500,000 บาทต่อรุ่น

ทั่วไป อายุ 3 ปี เรตติ้ง A เมื่อเทียบกับอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาล อยู่ที่ 0.74% และ 0.76% ตามลำดับ ในขณะที่ปี 2563 ส่วนต่างหุ้นกู้ อายุ 3 ปี เรตติ้ง AAA (THA) จะอยู่ที่ 1.67% และ 1.78% ตามลำดับ ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่า ส่วนต่างระหว่างอัตราผลตอบแทนของหุ้นกู้เพื่อสิ่งแวดล้อมที่ธุรกิจเสนอให้แก่ นักทุนกับอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาล อายุ 3 ปี ต่ำกว่าส่วนต่างผลตอบแทนของหุ้นกู้ทั่วไปที่มีเรตติ้งใน ระดับเดียวกัน ส่งผลให้ธุรกิจที่เสนอขายหุ้นกู้เพื่อสิ่งแวดล้อมมีต้นทุนทางการเงินที่ต่ำกว่ากรณีเสนอขายหุ้น กู้ทั่วไป อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติอัตราผลตอบแทนที่ธุรกิจจะเสนอขายให้นักลงทุนอาจถูกกำหนดจากอีก หลายปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นผลประกอบการของบริษัท แผนการลงทุนในอนาคต ความเชื่อมั่นของนัก ลงทุน รวมถึงภาพรวมตลาดในแต่ละช่วงเวลาด้วย

นอกจากนี้ ธุรกิจยังมีการปรับใช้แนวทางการจัดการที่ยั่งยืนตามหลัก ESG ที่มีความชัดเจนยิ่งขึ้นและ สามารถสร้างผลกระทบต่อภาพลักษณ์ขององค์กรได้ โดยส่วนหนึ่งสะท้อนได้จากดัชนี SETTHSI หรือ SET Thailand Sustainability Investment ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่ดำเนินธุรกิจตามหลัก ESG และผ่านเกณฑ์สภาพคล่องในตลาดหลักทรัพย์กำหนด ที่จำนวนหลักทรัพย์และมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด (Market Capitalization) ตามเกณฑ์ที่กำหนดเพิ่มขึ้นต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2561 เป็นต้นมา โดยธุรกิจในกลุ่ม พลังงาน ธนาคารและการเงิน และโทรคมนาคม มีสัดส่วนมากกว่า 50% ของ SETTHSI จากการเติบโตของ SETTHSI สะท้อนได้ว่า ปัจจัยด้านการจัดการที่ยั่งยืนได้เข้ามามีผลต่อการระดมทุนของภาคธุรกิจในแง่ของ sentiment การลงทุนในหุ้นที่ยั่งยืน รวมถึงเป็นการส่งสัญญาณถึงผู้บริโภคนถึงจุดยืนขององค์กรด้านความ รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งจะส่งผลต่อเนื่องไปสู่การปรับเปลี่ยนรูปแบบธุรกิจ ผลิตภัณฑ์และบริการให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของเงินทุน

จากการประเมิน EPI ซึ่งได้กล่าวไปแล้วข้างต้นว่า ไทยยังคงต้องพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในหลาย ด้านที่ยังอยู่ในระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของโลก ไม่ว่าจะเป็นด้านคุณภาพอากาศ การจัดการของเสีย ทั้งนี้ จากการ พิจารณาปัจจัยสนับสนุนการปรับตัวของธุรกิจ ประกอบกับสถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันของไทย ซึ่ง สัดส่วนภาคการผลิตที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมของไทย ในมิติปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และปัญหา ฝุ่นละอองในไทยยังกระจุกตัวอยู่ในภาคเกษตรกรรม พลังงานและขนส่ง เป็นหลัก ศูนย์วิจัยกสิกรไทยมองว่า ธุรกิจในกลุ่มสินค้าเกษตรและอาหาร พลังงานและการขนส่ง สารเคมี และพลาสติก จะเป็นภาคธุรกิจ สำคัญที่คาดว่าจะต้องเร่งปรับตัวเพื่อความยั่งยืน ซึ่งหากทำได้ก็จะก่อให้เกิดทั้งความได้เปรียบต่อธุรกิจ เองในระยะยาว รวมถึงส่งผลในทางบวกต่อความยั่งยืนโดยรวมของประเทศ และน่าจะส่งผลให้ระดับ การประเมิน EPI ของไทยดีขึ้นได้ในอนาคต

กล่าวโดยสรุป ประเด็นด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมได้กลายเป็นปัญหาใกล้ตัวที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของเราอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งทำให้ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชนต้องหันมาให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาทั้งในระยะสั้นและหาแนวทางการจัดการที่ยั่งยืนเพื่อป้องกันในระยะยาว โดยภาคธุรกิจถือว่าเป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญในการผลักดันเศรษฐกิจยั่งยืน ที่ส่งผลกระทบต่อทั้งการผลิตและพฤติกรรมผู้บริโภค ประกอบกับปัจจัยกดดันจากความตระหนักรู้ต่อผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมในระดับประเทศและระดับโลกก็ทวีความสำคัญขึ้นเรื่อย ๆ ศูนย์วิจัยกสิกรไทยมองว่า การปรับตัวของธุรกิจโดยใช้หลักการดำเนินธุรกิจที่ยั่งยืนเข้ามาใช้ควบคู่ไปกับนโยบายของภาครัฐ น่าจะส่งผลในทางบวกต่อเนื่องไปสู่การแก้ไขปัญหาในระดับประเทศที่มีความพยายามดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง และส่งผลต่อการประเมินดัชนี EPI ของไทยซึ่งจะสะท้อนถึงความเชื่อมั่นด้านการค้าการลงทุนอีกด้วย

Disclaimer

รายงานวิจัยฉบับนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่ทั่วไป โดยจัดทำขึ้นจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่น่าเชื่อถือ แต่บริษัทฯ มิอาจรับรองความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือ หรือความสมบูรณ์เพื่อใช้ในการค้าหรือประโยชน์อื่นใด บริษัทฯ อาจมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงข้อมูลได้ตลอดเวลาโดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า ทั้งนี้ผู้ใช้ข้อมูลต้องใช้ความระมัดระวังในการใช้ข้อมูลต่างๆ ด้วยวิจารณญาณของตนเองและรับผิดชอบในความเสี่ยงเองทั้งสิ้น บริษัทฯ จะไม่รับผิดชอบต่อผู้ใช้หรือบุคคลใดในความเสียหายใดจากการใช้ข้อมูลดังกล่าว ข้อมูลในรายงานฉบับนี้จึงไม่ถือว่าเป็น การให้ความเห็น หรือคำแนะนำในการตัดสินใจทางธุรกิจ แต่อย่างใดทั้งสิ้น

บริการทุกระดับประทับใจ